

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 303.

Femte Session.

95de Møde.

Fredagen den 24de Februar, Aften Kl. 7.

(Fors.)

A. Sage: Jeg henvender mig nærmest til det ærede Thing, for at bede om Estergivelse af en Gjæld, som jeg er kommen i. Det vil nemlig maafee være i nogle ærede Medlemmers Grindring, at jeg ved Slutningen af denne Sags 2den Behandling udbad mig Tilsludelse til ved 3die Behandling at forelægge Thinget en Beskrivelse over Ministeriets Forhold til den hele Sag; men efter, hvad der er foregaaet i de seneste Dage, troer jeg ikke, at jeg vilde Andet end trætte det ærede Thing med mit Foredrag, uden at det vilde gjøre den Nytte, som jeg kunde ønske. Jeg haaber derfor, at det ærede Thing vil estergive mig denne Gjæld, ligesom jeg heller ikke troer, at jeg vilde være istand til at fornøje Ministeriet ved mit Foredrag. Der er desuden en anden Grund, som bør bidrage til at afholde mig derfra, og det er den, at, om jeg end ved sozleklare Kjendsgjerninger kunde have overbevist det ærede Thing om, hvorledes Ministeriet staaer til denne Sag, og hvor lidet Thinget derefter kunde være istand til at yde det den Tillid, som, tiltrods for Alt, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har sagt, dog i en mere eller mindre Grad stedse er uundværlig i Forholdet mellem Folkets Repræsentanter og Ministeriet, — jeg siger, om end jeg havde bragt dette Punct fuldkommen paa det Rene til den Grad, at endog den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), paa Grund af Kjendsgjerningers Styrke, i Realiteten maatte give mig fuld-

kommen Ret, saa veed jeg jo, at det nævnte ærede Medlem ikke destomindre var staaet op og havde sagt: „Hvad nytter Alt dette til, dersom det ærede Medlem, der ved Kjendsgjerninger har paavilst os Forholdet, ikke har en ny Ministerliste i Lommen (Tscherning: Ja, ganske rigtigt!), saa har det slet ikke Noget at betyde (Tscherning: Ja!). Ja, jeg veed det jo meget godt, men jeg vil dog tillade mig at bemærke, at det forekommer mig lidt underligt, at netop hiin ærede Rigsdagsmand altid, naar vi tale paa en Maade, som foranlediger saadanne Udtryk af ham, møder os med en sliq ubeføiet Opfordring, da han dog selv, saa stadigt som Nogen, behandler Ministeriet paa en Maade, som man fulde synes maatte føre til en saadan Kriis. Det ærede Medlem betragter det i Grunden som sit Monopol, saaledes at kunne haandtere Ministeriet; hvorofte har ikke det ærede Medlem klædt snart den ene, snart den anden Minister af og fremviist os deres Svagheder; men, naar saa vi Andre af ham ere blevne overbeviste derom, saa er han tilfreds, han lader sig nøie med at give de Herrer Ministre en dygtig Lectie, og derpaa kaster han sin Barmhjertighedskaabe over dem. Dersom jeg altsaa kan stole paa, at det er det ærede Thing med, at jeg ikke gaaer videre i den politiske Levnetsbeskrivelse af det ærede Ministerium fra 1849, som jo ogsaa vilde blive temmelig lang, saa vil jeg blot gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen). Ogsaa han omtalte den første Dag, da denne Sag blev behandlet. Der er blevet sagt Complimenter til 2 ærede Medlemmer, som den Dag deeltog i Forhandlingerne, og man vil erindre,